

Parlamentul Romaniei, in temeiul art. 96 alin. 2) din Constitutia Romaniei

PROPUNERE

PUNEREA SUB ACUZARE A PRESEDINTELUI ROMANIEI,

TITLUL I.

FORMULAREA ACUZATIEI

WWW.DCNEWS.RO

Avand in vedere:

- Ca starea de echilibru si stabilitate a societatii romanesti a suferit in ultimii ani o puternica degradare, societatea aflandu-se intr-o situatie de divizare, confuzie, neliniste si agresivitate;
- Ca starea de legalitate a fost grav afectata, incalcarile legii si sfidarea ordinii publice la nivel individual si de grup devenind frecvente, fiind diminuata autoritatea institutiilor in rolul lor restabilire a normalitatii si fiind pus sub semnul precaritatii exercitiul puterii de stat;
- Ca grupurile responsabile de destabilizarea ordinii sociale si statale au scos la lumina mesajele si comportamentele care au bantuit Romania si Europa anilor 20 si 30 ai secolului trecut - cand ura, intoleranta si teama, pe ruina institutiilor democratice, au condus la consecinte istorice tragice; - Ca aceste grupuri au fost constituite cu capacitate organizatorica semnificativa, capabile sa desfasoare actiuni propagandistice de o agresivitate excesiva, de dezinformare si instigare a maselor in intregul spatiu public, precum si ample actiuni de strada ilegale pe tot teritoriul tarii – care au excedat fortei de ordine – pentru o perioada foarte mare de timp si cu potentialul ca pericolul sa devina permanent si sa escaladeze la nivelul de neinlaturat;
- Ca Presedintele Romaniei, Klaus Werner Iohannis, s-a instituit ca liderul formal si informal al acestor grupuri, a indemnat la revolta si la nespunere civica in mod sistematic si le-a asigurat acestora platforma politica si tactica in numele Functiei Prezidentiale;
- Ca, in demersul sau, Presedintele a creat grava aparenta ca are legitimitatea de reprezentant al poporului, uzurpand functia Parlamentului – adevaratul reprezentant al poporului (art. 2, art. 61, art. 69 din Constitutie) -, Presedintele avand, potrivit art. 80 alin. 1 functia de reprezentant al statului, iar nu al poporului; - Ca Presedintele, prin aceasta uzurpare, a avut

drept scop eliminarea Parlamentului din rolul sau de organ reprezentativ suprem al poporului (art. 61 din Constitutie) si substituirea acestuia cu o Autoritate Prezidentiala pretinsa legitim-insurectionala in numele poporului, ceea ce se defineste ca rasturnare a ordinii constitutionale;

- Ca Presedintele, pentru a-si atinge obiectivele, in mod deliberat a golit Functia Prezidentiala de prerogativa prevazute de art. 80 din Constitutie - functia de mediere: Presedintele nu a realizat pe parcursul intregului sau mandat niciun act de mediere, ci, din contra, a initiat si a adancit toate conflictele institutionale si din societate, in contra democratiei; - Ca, abolind rolul de mediator si devenind liderul grupurilor nerepresentative, Presedintele a incalcat art. 4 din Constitutie, care consfinteste ca „statul roman are ca fundament unitatea poporului si solidaritatea cetatenilor sai”, si a transformat Functia Prezidentiala intr-un regim de mana forte;

- Ca, in cadrul aceluiasi plan, Presedintele a supus partidele care formeaza majoritatea parlamentara unor ample actiuni de demonizare prin tehnici de propaganda specifice acelorasi ani 20 si 30 ai secolului trecut, incalcanad art. 8 din Constitutie care defineste partidele ca forme de manifestare a pluralismului in societate si garantii ale democratiei constitutionale; Ca, prin aceasta tactica insurectionala, Presedintele, pervertind puterea de stat cu care a fost investit (art. 80 alin. 2), a exclus partidele din procesul real de dezbatare si mediere si a militat pentru pierderea credibilitatii si functiei lor sociale; - Ca Presedintele, prin aceasta actiune brutala impotriva partidelor de guvernare a incalcat grav art. 2 din Constitutie, care consacra principiul alegerilor libere, si a sfidat rezultatul alegerilor parlamentare din 2016;

- Ca Presedintele a patronat actiunile de politie politica instituite prin Protocoalele secrete, prin incalcarea flagranta a art. 23 alin. 12 din Constitutie; - Ca prin aceste Protocoale secrete a fost perturbata grav activitatea CSM, a Ministerului Public, a ICCJ si SRI, fiind incalcate drepturile si libertatile fundamentale ale cetatenilor; - Ca actiunile violente, in sensul legii penale, provocate si sustinute de Presedinte au avut drept scop chiar sustinerea si justificare acestor institutii aflate in ilegalitate, impotriva Parlamentului, pentru paralizarea intrarii in legalitate; - Ca exista suspiciuni in intreaga societate ca Presedintele a folosit institutiile de forta impotriva adversarilor politici, in scopul instituirii regimului de mana forte; - Ca aceasta situatie este definita in doctrina penala sub denumirea de „conspirativitate”;

- Ca, sub conducerea Presedintelui, institutiile de forta semnatare ale Protocoalelor secrete, responsabile de activitatile de politie politica, s-au asociat actiunilor de strada de tip insurectional impotriva Parlamentului, contestand votul popular, instigand explicit la nesupunere civica si folosind puterea de stat impotriva statului de drept - fara contributia acestora actiunile impotriva ordinii constitutionale fiind cu neputinta de realizat; - Ca acest suport anti-constitutional a avut ca obiectiv suprimarea democratiei reprezentative;

- Ca, prin faptele mentionate mai sus, Presedintele Romaniei a pus in pericol in mod exceptional de grav securitatea nationala a Romaniei;

- Ca faptele Presedintelui Romaniei - Presedinte al CSAT, Klaus Werner Iohannis, de initiere si suport al gravelor evenimente ilegale din 2017 pana in prezent sunt incriminate de art. 96 din Constitutie si art. 398 C. penal cu trimitere la art. 397 alin. (2) C. penal, care ocrotesc

valorile supreme ale statului: ordinea constitutională, puterea de stat și securitatea națională; Ca infracțiunea a fost săvârșită în toate formele de participare - acte pregătitoare, autorat, instigare, complicitate – ceea ce dovedește implicarea Președintelui la nivel de decizie și comandă;

Parlamentul României, organul reprezentativ suprem al poporului român, potrivit art. 61 din Constituție; în funcția sa de exercitare a suveranității naționale, potrivit art. 2 din Constituție; în temeiul art. 96 din Constituție, în rolul său de for central al democrației; Constatând faptele de o gravitate extremă ale Președintelui României care a acționat în afara mandatului constituțional și a devenit principalul factor de destabilizare a societății și statului, punând în pericol securitatea națională, formulează:

Propunere de punerea sub acuzare a Președintelui României, Klaus Werner Iohannis, pentru înaltă trădare.

Parlamentul României dispune începerea urmăririi penale împotriva Președintelui României și constituirea Comisiei de anchetă parlamentară.

TITLUL II.

CADRUL CONSTITUȚIONAL ȘI LEGAL DE INCRIMINARE AL ÎNALTEI TRĂDĂRI - APLICABILITATE

II. 1. ART. 96 DIN CONSTITUȚIE

1.1. Art. 96 din Constituția României instituie Parlamentul ca titular al exercitării acțiunii penale împotriva Președintelui României pentru înaltă trădare. Art. 96 din Constituție ocroteste valorile supreme ale statului împotriva faptelor grave ale Președintelui României – subiect activ calificat, făcând trimitere la art. 398 C. penal care reglementează înaltă trădare, cu trimitere la art. 394 – 397 C. penal.

1.2. Art. 96 din Constituție are corespondent în toate Constituțiile statelor europene, precum și Constituția SUA. Constituția Franței – art. 68, Constituția Germaniei – art. 61, Constituția Italiei – art. 90, Constituția Austriei – art. 60, Constituția Portugaliei – art. 130, Constituția Poloniei – art. 145, Constituția Ungariei – art. 13, Constituția Sloveniei – art. 109, Constituția Cehiei – art. 65, Constituția Bulgariei – art. 103, Constituția Greciei – art. 49, Constituția Letoniei – art. 54, Constituția Lituaniei – art. 86, Constituția Estoniei – art. 85, Constituția SUA – art. II, sect. (4).

1.3. Indiferent de regimul constituțional, semi-prezidențial ca în Franța, parlamentar ca în Italia, Germania, Austria etc., indiferent ca Președintele este ales prin vot universal sau de către parlamente, toate Constituțiile reglementează Punerea sub acuzare a Președintelui de către parlamente, ca o garanție constituțională împotriva abuzurilor șefilor de state. Textele constituționale reflectă preeminența Parlamentelor, care reprezintă poporul și exercită suveranitatea în numele poporului, în fața instituției Președintelui, care exercită funcția de reprezentare a statului, iar nu a poporului. Parlamentele au prerogativa cercetării și Punerii sub acuzare penală a Președintilor.

1.4. In regimul nostru constitutional, Punerea sub acuzare a Presedintelui de catre Parlament este cea mai restrictiva din intregul spatiu european. In cele mai multe state europene Presedintele poate fi pus sub acuzare pentru orice incalcare a normelor constitutionale, dar si a normelor legale comune, fata de Constitutia noastra in care punerea sub acuzare se poate face exclusiv pentru inalta tradare. Procedural, in cea mai mare parte a statelor europene instanta de judecata este Curtea Constitutionala sau in mod direct Parlamentul, fata de Romania si un numar redus de state unde instanta de judecata este Inalta Curte de Casatie si Justitie care se pronunta potrivit normelor de procedura penala si de drept penal, ceea ce implica garantii procesuale specifice. Un exemplu, care dovedeste ca regimul constitutional romanesc este mult mai restrictiv este Franta, unde Parlamentul se constituie si ca instanta de judecata (Instanta Suprema), fara interventia instantei judecatoresti.

1.5. Inalta tradare este o institutie de rang constitutional cu caracter derogator, relativa la specificul Functiei Prezidentiale: reprezentarea statului si caracterul unipersonal. Incriminarea inaltei tradari ca infractiune reprezinta o forma de protectie a Presedintelui. Prin adoptarea Codului penal din 2009 Parlamentul si-a limitat dreptul de punere sub acuzare la conditiile prescrise de legea penala. Majoritatea Constitutiilor europene, dar si Constitutia SUA, nu trimit la o astfel de limitare. Dreptul Parlamentului de punere sub acuzare este suveran.

1.6. Prerogativele Functiei Prezidentiale pot fi folosite astfel incat sa puna in pericol securitatea nationala si ordinea constitutionala. Aceasta este ratiunea pentru care Constitutiile democratice, fara exceptie, au statuat dreptul Parlamentelor de a-i pune sub acuzare pe Presedinti pentru fapte de inalta tradare. Parlamentele, ca organisme colective, in exercitiul suveranitatii sunt consfintite ca institutii de garantare a democratiei. Prin urmare, chiar ratiunea art. 96 din Constitutie este intemeiata pe vocatia Functiei Prezidentiale de a putea actiona impotriva securitatii nationale.

1.7. Principala modalitate ca Functia Prezidentiale sa fie folosita impotriva ordinii constitutionale si securitatii nationale, prin pervertirea rolului constitutional, o constituie asumarea de catre Presedinte a unui rol insurectional, prin incalcare art. 2 din Constitutie: „(1) Suveranitatea nationala apartine poporului roman, care o exercita prin organele sale reprezentative, constituite prin alegeri libere, periodice si corecte, precum si prin referendum. (2) Niciun grup si nicio persoana nu pot exercita suveranitatea in nume propriu.” Presedintele Romaniei, Klaus Werner Iohannis, a exercitat suveranitatea nationala in nume propriu si in numele unui grup nelegitim (care n-a fost investit prin alegeri libere), prin pregatire, indemnare, coordonare si participare la actiuni de tip insurectional, prin incalcare art. 2, art. 4, art. 80 din Constitutie, precum si prin uzurparea functiei Parlamentului prescrisa de art. 61 din Constitutie, fara a se limita la acestea.

1.8. Numai Parlamentul poate inlatura pericolul unor fapte ale Presedintelui de natura sa puna in pericol securitatea nationala, din urmatoarele motive: a) Presedintele beneficiaza de imunitate pe toata durata mandatului, orice actiune a institutiilor cu atributii in domeniul securitatii nationale sau in domeniul justitiei fiind paralizate. Numai Parlamentul, prin aplicarea art. 96, poate ridica imunitatea Presedintelui si exercita exclusiv actiunea penala; b) Presedintele, prin prerogativele constitutionale, are in subordinea sa institutiile cu atributii in

domeniul securitatii nationale existand pericolul ca acestea sa se asocieze in actiunile anti-constitutionale, pe de alta parte acestea nu au vocatia de a-l controla politic pe Presedinte;

1.9. Actiunile de tip insurectional realizate de Presedinte au luat forma puternicelor actiuni de strada ilegale care au debutat in ianuarie 2017 si s-au desfasurat pana in prezent, precum si actiuni de impiedicare a exercitarii puterii de stat, precum refuzul revocarii Laurei Codruta Kovesi la solicitarea Ministrului Justitie si, ulterior, refuzul semnarii Decretului de revocare a acesteia in urma Deciziei Curtii Constitutionale a Romaniei. De asemenea, prin actiuni care au condus la eliminarea a partidelor, Guvernului si Parlamentului, altor institutii sau societatea civila (in ansamblul sau) din actul constitutional al medierii, ceea ce a condus societatea romaneasca la situatia de a nu putea preveni demersul insurectional si a se putea apara, fiind anihilata forta de protectie a Constitutiei.

1.10. Cele mentionate la pct. 1.5. – 1.7., raportate la situatiile evocate la Titlul I si Titlul II – sunt dovada existentei planului Presedintelui de a institui cu forta strazii un regim de mana forte in Romania, prin practici de manipulare a mesajelor urii si fricii, dupa modelele practicilor totalitare cunoscute in istorie. In acest scop Presedintele si-a creat imaginea de lider salvator, cei care i se opun trebuind sa fie reformati – relativ la institutii -, iar adversarii politici „sa dispara”, „sa demisioneze”, sa se „retraga”, calificarile de „penali”, „corupti”, „comunisti” sau cuvintele „romani indignati”, „romani revoltati”, romani care „trebuie sa fie vigilenți” cu urmarile cunoscute. etc.

II.2. ART. 398 SI ART. 397 ALIN. 2) C. PENAL – NORMELE LEGALE PENTRU INCRIMINAREA PRESEDINTELUI ROMANIEI PENTRU INALTA TRADARE.

2.1. Infractionile pentru care se face Propunerea de punere sub acuzare a Presedintelui Klaus Werner Iohannis este art. 398 C. penal cu trimitere la art. 397 alin. 2) C. penal, in toate formele de savarsire - autorat, instigare si complicitate, precum si actele pregatitoare, dupa cum urmeaza: 1) sub forma actelor pregatitoare, acele actiuni sau inactiuni care, prin semnificatia lor, preced si fac posibile actiunile prevazute la art. 397 alin. 2 C. penal, actele pregatitoare reprezentand consumarea infractiunii; 2) sub forma autoratului, prin participarea la demonstratii de strada neautorizate, de revolta impotriva institutiilor care exercita puterea de stat, in scopul schimbarii ordinii constitutionale si al ingreunarii si impiedicarii exercitarii puterii de stat, fiind pusa in pericol securitatea nationala; o a doua fapta savarsita sub forma autoratului: ingreunarea si impiedicarea exercitarii puterii de stat de catre Curtea Constitutionala, ale carei decizii sunt obligatorii si de imediata aplicare ; 3) sub forma instigarii, prin mesaje agresive, standardizate si sistematice de incitare publica si chemare la revolta pentru schimbarea ordinii constitutionale si impotriva institutiilor care exercita puterea de stat, difuzate in mod deliberat in intreaga medie scrisa si vizuala, spatiu virtual, de la tribuna Administratiei Prezidentiale, a Parlamentului, a altor autoritati publice sau cu orice ocazie publica, pe durata intregului mandat, in scopul vadit de a crea un impact public exorbitant si a tulbura echilibrul social si statal; 4) sub forma complicitatii, prin ajutorul si protectia acordate grupurilor care destabilizeaza ordinea sociala si ordinea de stat, refuzand

indeplinirea rolului obligatoriu de mediator, prescris restrictiv de art. 80 alin. 2 din Constitutia Romaniei;

2.2. Art. 398 C. penal califica faptele prevazute de art. 397 alin. 2) C. penal ca inalta tradare si stabileste limite superioare de pedeapsa, daca sunt savarsite de Presedintele Romaniei. Art. 397 alin. 2) este norma de incriminare: „Intreprinderea de actiuni violente impotriva persoanelor sau bunurilor savarsite de mai multe persoane impreuna, in scopul schimbarii ordinii constitutionale ori al ingreunarii sau impiedicarii exercitarii puterii de stat, daca se pune in pericol securitatea nationala, se pedepseste cu detentiunea pe viata sau cu inchisoare de la 15 la 25 de ani si interzicerea exercitarii unor drepturi.”

2.3. Semnificatia penala a art. 397 alin. 2) din C. penal:

- „actiuni violente savarsite de mai multe persoane impreuna” potrivit doctrinei penale se refera la actiuni care, prin numarul mare de participanti, prin forta fizica si determinarea psihica a acestora, provoaca violente fizice si psihice, loviri, vatamari corporale, amenintari, distrugerii ori degradari de bunuri, blocarea cailor de comunicatii sau de transport, nu se supun la ordinele puterii de stat etc. Oricare dintre aceste actiuni, considerate separat, reprezinta consumarea infractiunii. Actiunile incriminate, cele din perioada 2017 – 2018, atat cele masive din Piata Victoriei, cat si cele din tara, de genul loviri ale unor persoane particulare, ale unor demnitari, incendieri de sedii de partid, lupte deschise cu fortele de ordine, ocuparea cailor de transport, luarea cu asalt a unor institutii publice impotriva ordinelor puterii de stat, campaniile de amenintari si linsaj mediatic, de natura sa creeze temere in exercitiul atributiilor lor, reprezinta consumarea infractiunii. De asemenea, sunt element material al infractiunii faptele din mediul virtual, mesajele de pericol la adresa persoanelor: comunicarea adreselor si numerelor de telefon ale demnitarilor sau oponentilor in scopul amenintarii integritatii fizice a persoanei sau familiei lui; amenintarea cu moartea a persoanei vizate si/sau a familiei lui; insultarea si calomnierea, intimidarea prin proferarea de obscenitati, de o violenta maxima, in mod sistematic, de natura sa induca temerea reala, fiind creata situatia de pericol. Cele de mai sus intra in aria de cuprindere a textului respectiv. Actiunile de revolta incriminate sunt ilegale: actiunile stradale n-au fost niciodata autorizate, iar folosirea spatiului virtual pentru proferarea de amenintari, intimidari, presiuni, este, de asemenea ilegala, spatiul virtual fiind definit ca spatiu public. Textul este aplicabil;

- „impotriva persoanelor sau bunurilor”, potrivit doctrinei penale se refera la persoane particulare, persoane care fac parte din conducerea statului, demnitarilor, reprezentantilor alesi, ori persoanelor cu responsabilitati importante in exercitarea actelor guvernamentale, precum si institutiile de stat sau organelor de ordine. In cadrul acestor actiuni au fost amenintate deschis, inclusiv cu moartea, in mod repetat si determinat, pe o perioada mare de timp, cu o amploare care a creat situatia de pericol iminent, dar si de pericol in viitor pentru vietile lor, persoanele care au indeplinit si indeplinesc functiile de: Prim-ministrii, Ministri, Deputati si Senatori, Presedintii Camerei Deputatilor si Senatului, Judecatorii Curtii Constitutionale;

- „in scopul schimbarii ordinii constitutionale”, potrivit doctrinei se refera la intentia de modificare a atributiilor statului. In speta, scopul acestor actiuni ilegale si concertate este de a modifica regimul constitutional, astfel incat Presedintelui Romaniei sa-i fie recunoscute prerogative de conducere a Guvernului, sa impuna Parlamentului legislatia pe care sa o adopte, sa impuna alte majoritati parlamentare fata de cele care sunt rezultate din votul cetatenilor, sa nu respecte decizii ale Curtii Constitutionale, inlocuind democratia constitutionala cu o forma autoritara in care presiunea strazii – nereprezentativa - sa substituie votul democratic prin care este delegat exercitiul suveranitatii din 4 in 4 ani. Textul este aplicabil;

- „al ingreunarii exercitarii puterii de stat” se refera la crearea de presiuni, realizarea de amenintari, actiuni de hartuire, producerea temerilor pentru viata sau siguranta persoanei demnitarilor, reprezentantilor institutiilor statului etc., astfel inca procesul de producere a normelor juridice atat de Parlament, cat si de Guvern este amanat sau distorsionat. De asemenea, se refera la amanarea sau refuzul aplicarii unor Decizii ale Curtii Constitutionale a Romaniei – - prin boicotarea, intimidarea si demonizarea Curtii Constitutionale sau a judecatorilor Curtii. Refuzul respectarii Deciziei CCR, de revocare a Procurorului-sef DNA, reprezinta si un blocaj la adresa legalei functionari a DNA, care, de asemenea, exercita puterea de stat. Producerea normei juridice (ordonante de urgenta, ordonante sau legi) si Deciziile Curtii Constitutionale reprezinta exercitarea puterii de stat. Textul este aplicabil;

- „impiedicarea exercitarii puterii de stat” se refera la situatii de presiune, amenintare, hartuire, producerea de temeri pentru demnitari, persoanele responsabile cu producerea sau aplicarea normei juridice, care conduc la imposibilitatea producerii sau aplicarii normei juridice, blocarea totala a exercitarii puterii de stat. Blocarea aplicarii Deciziei Curtii Constitutionale, care exercita puterea de stat potrivit Constitutiei, semnifica impiedicarea exercitarii puterii de stat, daca isi pierde scopul aplicarii. Textul este aplicabil;

- „daca se pune in pericol securitatea nationala” se refera la definitia securitatii nationale prevazuta de art. 1 Legea nr. 51/1991, modificata: „Prin securitatea nationala a Romaniei se intelege starea de legalitate, de echilibru si de stabilitate sociala, economica si politica necesara existentei si dezvoltarii statului national roman ca stat suveran, unitar, independent si indivizibil, mentinerii ordinii de drept, precum si a climatului de exercitare neingradita a drepturilor, libertatilor si indatoririlor fundamentale ale cetatenilor, potrivit principiilor si normelor democratice statornicite prin Constitutie.” Afectarea securitatii nationale prin actiunile violente din anii 2017 – 2018 este evidenta, starea de echilibru si de stabilitate sociala, de legalitate, economica si politica necesara existentei si dezvoltarii statului national roman, ca si celelalte atribute ale securitatii nationale fiind profund periclitata si modificate, atat prin amploarea – in spatiu si timp – a evenimentelor, cat si prin puternica agresivitate, de natura sa bulverseze intreaga ordine sociala, economica si de stat. Textul este aplicabil.

TITLUL III.

ACTELE PREGATITOARE: FORMA DE CONSUMARE A INFRACTIUNII DE INALTA TRADARE DE CATRE PRESEDINTELE ROMANIEI

Infrațiunea de înaltă trădare prin acțiuni împotriva ordinii constituționale prevăzută de art. 96 din Constituție și art. 398 cu trimitere la art. 397 alin. 2 din Codul penal este infracțiune de pericol și se consideră a fi consumată la momentul realizării actelor pregătitoare.

Actele pregătitoare sunt acele acțiuni sau inacțiuni care creează condițiile manifestării „acțiunilor violente” care au drept scop schimbarea ordinii constituționale și influențarea exercitării puterii de stat, punând în pericol securitatea națională.

Președintele României, Klaus Werner Iohannis, în exercitiul mandatului său, a inițiat și a organizat o amplă strategie și acțiune politico-instituțională împotriva ordinii constituționale, astfel cum este incriminată de art. 397 alin. 2 Cod penal, sub forma actelor pregătitoare. Principalele elemente ale actelor pregătitoare sunt următoarele:

1. Suprimarea Funcției de Mediere între instituțiile statului și între stat și societate, reglementată de art. 80 alin. 2 din Constituție, act pregătitor al săvârșirii infracțiunii:

- Constituția a definit în mod expres rolul Președintelui ca Funcție de Mediere. Prin urmare, exercitarea Funcției de Mediere de către Președinte nu este o chestiune politică lăsată la aprecierea acestuia, ci principala sa obligație constituțională. Refuzul exercitării acestei Funcții obligatorii în stat a condus la blocarea activităților întregului stat, precum și a relațiilor între stat și societate, Funcția de Mediere fiind atribuită în mod exclusiv Președintelui de către Constituție, ca reprezentant al statului. Nici Parlamentul, nici Guvernul sau o altă autoritate nu pot exercita această prerogativă, fără a exista posibilitatea substituiri Funcției Prezidențiale. În perioada care s-a scurs de la preluarea mandatului de Președinte, $\frac{3}{4}$ din întregul mandat, Klaus Werner Iohannis nu a realizat nicio mediere în sensul art. 80 alin. 2) din Constituție;

- Suprimarea Funcției de Mediere a Președintelui a fost urmată de substituirea acesteia prin acțiunile Președintelui de a provoca, menține și escalada conflicte dintre instituțiile statului, precum și dintre stat și societate ca politică de stat, aducându-se atingere gravă securității naționale astfel cum este definită de art. 1 din L 51/1991 republicată. Întregul mandat al Președintelui s-a definit ca un sir nesfârșit de atacuri împotriva Parlamentului și Guvernului, Ministerelor, Curții Constituționale sau altor autorități publice, a partidelor din arcul guvernamental.

- Pervertirea Funcției de Mediere în opusul acesteia, o adevărată Funcție de Autoritate și Autoritară, a condus la anularea oricărei posibilități de colaborare loială – prin mediere – între

institutiile statului sau solutionarea conflictelor intre stat si societate. Consecinta imediata a fost influentarea directa a exercitarii puterii de stat si instituirea regimului de mana forte, de control abuziv al celorlalte autoritati ale statului, precum si preluarea controlului intregii societati de catre Presedinte, in calitatea sa de reprezentant al statului.

- Suprimarea Functiei de Mediere a facut posibila instituirea Presedintelui ca liderul formal si informal al grupurilor nerepresentative care au destabilizat societatea si statul. In cazul exercitarii Functiei de Mediere aceasta pozitionare a Presedintelui n-ar fi fost cu putinta. Numai prin suprimarea Functiei de Mediere si substituirea ei cu o Functie de Autoritara, Presedintele a exclus Parlamentul, Guvernul si alte autoritati ale statului din rolul lor constitutional, Presedintele proiectandu-se nu doar in calitate de reprezentant al statului, dar si reprezentant al poporului, precum si decident in chestiunile de guvernare, asumandu-si, totodata, in mod declarat inclusiv prerogative in domeniul justitiei si de autoritate legiuitoare sui-generis.

- Suprimarea Functiei de Mediere si substituirea acesteia cu o Functie de Autoritara, de provocare, mentinere si escaladare a conflictelor in afara mandatului constitutional, de catre Presedinte ca politica de stat a condus la destabilizarea intregii societati si a statului, reprezentand incalcarea directa a art. 2 din Constitutie si exercitarea in nume propriu a suveranitatii nationale de catre Presedinte. Securitatea nationala a fost afectata la cel mai inalt nivel de pericol, exercitarea suveranitatii nationale in nume propriu avand drept scop inlaturarea ordinii constitutionale printr-o miscare de tip insurectional.

- Suprimarea Functiei de Mediere si substituirea acesteia cu Functia de Autoritate, prin incalcarea directa a Constitutiei, este actul politic si institutional care a facut cu putinta initierea, organizarea si coordonarea de catre Presedinte a Platformei politico-institutionale de inlaturare a democratiei reprezentative, creand conditiile inlaturarii ordinii constitutionale. Actiunile si inactiunile Presedintelui de suprimare a Functiei de Mediere, reglementata de art. 80 alin. 2 din Constitutie, se defineste ca act pregatitor al infractiunii de inalta tradare prin actiuni impotriva ordinii constitutionale, prevazuta de art. 398 si art. 397 alin. 2 din Codul penal.

2. Functia Prezidentiala a fost transformata in Functie de Propaganda de tip totalitar (fascist), cu incalcarea art. 1, art. 2, art. 4, art. 8, art. 61, art. 80 si art. 82 din Constitutie.

- Suprimarea Functiei de Mediere de catre Presedinte nu a avut, nici pe de parte, semnificatia unei inactiuni, oricum culpabila, rolul de mediere al Presedintelui prevazut la art. 80 alin. 2 din Constitutie fiind o obligatie, iar nu un drept, ci transformarea acesteia, prin incalcarea flagranta a art. 2 alin. 2 din Constitutie, in Functie de Autoritate, si anume exercitare in nume propriu a suveranitatii, actele concrete realizate de Presedinte avand aceasta semnificatie politica si institutionala, conducand in mod direct la consecintele pentru care s-a formulat acuzatia de la Titlul I.

- Una din componentele principale ale Functiei de Autoritate instituita de Presedinte in fraudarea Constitutiei si principiilor democratice, a fost componenta de propaganda. Iesind din rolul de mediator, Presedintele s-a instituit cu de la sine putere si uzurpand celelalte institutii ale

statului ca unica autoritate a statului si unic reprezentant al poporului, fiind legitim sa hotarasca linia politica, economica si sociala de dezvoltare a Romaniei, sub toate aspectele ei, mai presus de celelalte autoritati si cu eliminarea acestora: Parlament, Guvern, Curtea Constitutionala si Autoritatea Judecatoreasca. Marea majoritate a mesajelor publice ale Presedintelui Klaus Werner Iohannis contin aceasta pozitie politico-institutionala, profund anti-democratica. Suma tuturor acestor mesaje de autoritate – in numele statului, dar si al poporului -, expuse sistematic si cu agresivitate, reprezinta asumarea de catre Presedinte a Functiei de Propaganda de tip totalitar (fascist).

2.1. Exemple de mesaje politico-institutionale de esenta totalitara (fascista) ale Presedintelui. Relativ la continutul acestora si actiunile realizate ca urmare a acestor mesaje, cu efecte concrete impotriva ordinii constitutionale, acestea reprezinta acte pregatitoare ale infractiunii de inalta tradare, luand, de asemenea, forma autoritatului, instigarii si complicitatii savarsirii infractiunii

- Componenta Functiei de Propaganda a Presedintelui, care cuprinde atat pozitiile in numele statului, dar si in numele poporului, caracterizeaza aceasta Functie ca fiind de tip totalitar (fascist), in mod concret. Citam numai cateva dintre aceste mesaje, care nu au nicio legatura cu opinii ale Presedintelui, exprimate in cadrul constitutional, ci reprezinta o Propaganda de tip totalitar (fascist), subsumata actiunilor si inactiunilor realizate de Presedinte in planul sau insurectional impotriva ordinii de drept, care fac obiectul acuzatiei de la Titlul I:

1) „*Valorile pe care se construiesc un stat democratic, un stat de drept veritabil, nu apartin unei majoritati sau minoritati de conjunctura (parlamentare), ci ne apartin noua, tuturor romanilor. De astazi misiunea mea este sa restabilesc statul de drept. Voi face tot ce imi sta in putinta pentru a face din Romania o tara eliberata de coruptie. Ma voi bate pana in ultima zi a mandatului meu pentru acest lucru!*” (Mesaj din 31 ianuarie 2017). 1) Mesajul neaga direct democratia reprezentativa, Klaus Werner Iohannis prezentandu-se pe sine ca fiind Conducatorul poporului, dincolo de Parlament si de majoritatea parlamentara, asumandu-si „misiunea” (in sensul liderului providential) de „a se bate pana in ultima zi a mandatului” (reformulare a expresiei consacrate „pana la moarte” – in propaganda totalitara), „pentru a face din Romania o tara eliberata de coruptie” (reproducerea cunoscutului slogan legionar: „a face din Romania o tara ca soarele sfant de pe cer”). 2) Acest mesaj nu este numai impotriva Parlamentului, dar si al Autoritatii Judecatoresti, Presedintele promitand poporului din care face parte – „valorile (...) ne apartin noua, tuturor romanilor (iar nu majoritatii parlamentare n.n.)” – ca va elimina coruptia, prerogativa constitutionala, de fapt, a puterii judecatoresti. 3) Acest mesaj este explicit de natura fascista, fiind folosite de catre Presedinte formulele consacrate ale tuturor miscarilor si propagandelor de tip fascist.

2) „*Voi incepe demersurile pentru un Referendum prin care romanii vor putea sa spuna daca sunt de acord sau nu cu gratierea si modificarea Codurilor Penale. Romanii indignati care au iesit aseara in strada sa protesteze impotriva incercarilor PSD si ALDE de a modifica legislatia penala nu dau lovitura de stat, cu au acuzat unii si altii. Politicienii sunt cei care dau lovitura de gratie statului de drept. Trebuie sa ne hotaram ce natiune vrem sa fim. Vrem sa fim o natiune puternica sau vrem sa fim o natiune care nu indrazneste sa ridice vocea? Eu*

imi doresc o natiune puternica, de oameni mandri si liberi, condusa de politicieni integri. Orice altceva este prea putin, iar pentru a atinge acest obiectiv, pentru mine, niciun pret nu este prea mare.” (Mesaj din 23 ianuarie 2017). 1) Art. 74 alin. 2 din Constitutie interzice Referendumul in domeniul amnistiei si gratierii, Presedintele incalcand prin mesajul sau Constitutia: nici n-a initiat respectivul Referendum, intregul mesaj avand un sens exclusiv incitator, incercarea crearii aparentei de legalitate in mod manipulator fiind evidenta; 2) Presedintele se proiecteaza ca lider al romanilor din strada „indignati”, care se ridica impotriva Parlamentului – organul reprezentativ al poporului si unica autoritate legislativa (art. 61 din Constitutie) – negand in mod direct rolul Parlamentului si democratia reprezentativa; 3) Chemarea la „ridicarea vocii” este o chemare la insurectie a „oamenilor mandri si liberi” (sintagma tipica discursului de natura fascista – de chemare a poporului la lupta impotriva ordinii de drept injuste); 4) Sintagma „pentru mine, niciun pret nu este prea mare” face parte din acelasi arsenal de propaganda fascista, cu echivalentul „pana la moarte”, „am imbracat camasea mortii”. 5) Este evident ca mesajul nu are nicio legatura cu atributiile constitutionale ale Presedintelui, care are functia de mediator. Mesajul este explicit de natura fascista.

3) *„Guvernul nu poate sa treaca peste vointa cetatenilor, care este suverana. Vocea oamenilor nu mai poate fi ignorata! O democratie solida este una in mare majoritatile nu abuzeaza de drepturile lor doar pentru ca detin, vremelnic, puterea. Solicit Guvernului sa abandoneze demersurile privind gratierea si modificarea Codurilor penale. Romania are doar de pierdut din prelungirea acestei situatii care a scod zeci de mii de romani in strada.”* (Mesaj din 30 ianuarie 2017). 1) Presedintele se instituie ca reprezentant al poporului, in fraudarea art. 61 din Constitutie; 2) Presedintele neaga prerogativa constitutionala a Guvernului de a emite acte normative, impiedicand direct exercitarea puterii de stat de catre Guvern, in intelesul art. 397 alin. 2 din Codul Penal; 3) Presedintele, pentru a incita populatia, dezinformeaza, in sensul ca orice act normativ este supus, atat inainte, cat si dupa adoptare, unor proceduri constitutionale si legale de control; 4) Prin contestarea majoritatii parlamentare – teza permanenta a mesajelor de tip dictatorial – Presedintele neaga principiul stabilit de art. 2 alin. 2 din Constitutie al alegerilor libere, care consacra Parlamentul ca putere care exercita suveranitate in mod legitim. Presedintele neaga, din nou, chiar esenta democratiei reprezentative, consacrata de legea suprema, asumandu-si, cu de la sine putere, „misiunea” liderului salvator, de esenta fascista (Presedintele in regimurile constitutionale democratice nu-si poate asuma astfel de „misiuni”); 5) „Majoritati care detin, vremelnic, puterea” are semnificatia ca numai el, Presedintele, impreuna cu poporul pe care il reprezinta in mod mesianic (nu vremelnic), are dreptate absoluta fiind intruparea „vointei cetatenilor”, dincolo de orice „majoritate” aleasa prin vot democratic. Mesajul este explicit de esenta fascista.

4) *„Am fost in Piata Universitatii, alaturi de miile de romani, ca sa-mi arat indignarea. O gasca de oameni politici cu probleme penale vrea sa schimbe legislatia din Romania, vrea sa slabeasca statul de drept. Or, asa ceva nu se poate admite! Este inadmisibil sa se schimbe legislatia si zeci, sute de politicieni certati cu legea sa se gaseasca cu dosarele curate si sa continue faradelegile. Romanii, pe buna dreptate, sunt indignati.”* (Mesaj din 22 ianuarie

2017). 1) Prin prezenta in Piata Universitatii la o demonstratie ilegala, Presedintele s-a pozitionat direct impotriva legii, cautionand incalcarea legii; 2) Semnificatia este ca el reprezinta poporul „indignat” si revoltat: daca in alte mesaje doar a declarat acest lucru, cu aceasta ocazie a trecut la fapte concrete de participare la actiune de revolta impotriva puterii de stat democratice, in calitate de lider salvator; 3) Acuzatiile generalizatoare, la adresa oamenilor politici in general ca ar fi „penali” – reprezinta o incalcare grava a prezumtiei de nevinovatie garantata de Constitutie, fiind un substitut pentru acuzatiile ca oamenii politici si clasa politica este corupta, fura din banul public, comite „faradelegi” in exercitiul prerogativelor de exercitare a puterii de stat. In comparatie cu acesti oameni politici „penali”, el, Presedintele, fiind alaturi de popor, este liderul providential care o „misiune” in numele poporului „indignat”; 4) Mesajul este explicit de esenta fascista, incercarea de disimulare fiind evidenta. Mesajul contesta, in sensul blocarii dreptului Parlamentului de a exercita puterea de stat, prin incalcarea art. 397 alin. 2 din Codul penal.

5) *„Romania se afla intr-un moment de rascruce. Trebuie sa decidem impreuna (Presedintele si poporul, fiind vorba despre un mesaj dat pe facebook – n.n.) daca alegem drumul democratiei, statului de drept si al justitiei independente sau pe cel al coruptiei, lipsei de profesionalism ai al abuzurilor institutionale.”* (Mesaj din 16 februarie 2017). 1) „Momentul de rascruce” semnifica un moment de criza generalizata, numai Presedintele „impreuna” cu poporul putand alege „drumul democratiei”; 2) Mesajul Presedintelui il pozitioneaza pe acesta, din nou, in figura liderului providential, care „hotaraste” direct „impreuna” cu poporul soarta tarii, excluzand total din discutie celelalte autoritati ale statului si, in special Parlamentul – ales prin votul poporului – fiind incalcat art. 2 alin. 2 si art. 61 din Constitutie care instituie Parlamentul ca fiind reprezentantul poporului si unica autoritate legiuitoare a tarii; 3) Prin acest mesaj, Presedintele declara explicit ca el singur intrupeaza „democratia, statul de drept si independenta justitiei”, poporul fiind sustinatorul lui neconditionat, din moment ce poporul nu poate dori altfel: retorica fascista este explicita; 4) „Momentul de rascruce” semnifica, de asemenea, starea insurectionala, pericolul iminent, care-l determina, il cheama pe Presedinte sa actioneze plenar pentru salvarea poporului, impotriva partidelor din arcul guvernamental, Parlamentului si Guvernului care sunt „corupte, lipsite de profesionalism si practica abuzurile institutionale”, nu-si mai pot indeplini atributiile constitutionale si trebuie impiedicate, din acest motiv, sa mai exercite puterea de stat. Mesajul este explicit de esenta fascista.

6) *„La 28 de ani de la Revolutia Romana, gandul meu se indreapta catre romanii care s-au opus in strada dictaturii si au luptat pentru libertate si democratie. Ei sunt eroii care au facut posibil, prin sacrificiul si curajul lor, miracolul eliberator care va ramane pentru totdeauna in cartile de istorie. Am asteptat prea mult ca adevarul sa iasa la iveala. Investigatiile din Dosarul revolutiei trebuie finalizate, iar crimele si abuzurile din decembrie 1989 pedepsite pentru ca victimelor sa li se faca, in sfarsit, dreptate. In 1989, romanii au cerut in strada „Jos comunismul!”. Astazi se aude din nou acest strigat. Este semnalul hotarator dat acelor politicieni care dovedesc in aceste zile ca nu vor sa se desprinda de metehnele trecutului. Apararea idealurilor Revolutiei Romane inseamna apararea institutiilor statului de drept, apararea valorilor libertatilor si democratiei, precum si respectul pentru cetatean.”* (Mesaj

din 21 decembrie 2017). 1) Presedintele identifica explicit situatia in care se afla Romania azi, membra UE si NATO, guvernata de alegeri libere si pluripartidism, cu o Constitutie democratica, care garanteaza dreptul de proprietate, libera circulatie, libera exprimare, dreptul la libera asociere si la libertatea de constiinta etc., cu Romania comunista, de dinainte de decembrie 1989, situatie de o gravitate exceptional de mare; 2) Presedintele identifica majoritatea parlamentara actuala cu Partidul Comunist Roman - intr-un mod nedisimulat (in contextul multor alte declaratii cu acelasi sens) – pretinzand ca poporul repeta acel „strigat” din decembrie 1989, iar, el, Presedintele transmite, in numele poporului pe care il intrupeaza „semnalul hotarator acelor politicieni ai trecutului (asimilati cu comunistii n.n.)”; 3) Identificarea actualei majoritati parlamentare cu comunistii de catre Presedinte este convergenta cu mesajul preluat de miscarile de strada din arsenalul nazist „Ciuma rosie” (Der Rote Feste); 4) Mesajul il proiecteaza, din nou, pe Presedinte, in pozitia de lider salvator al natiunii, impotriva Parlamentului si institutiilor democratice reglementate de Constitutie; 5) Mesajul este un act explicit de amenintare cu insurectie, revolta, revolutia, impotriva democratiei reprezentative, a partidelor, Parlamentului, Guvernului, celorlate institutii democratice, Presedintele angajandu-se sa puna in opera actiunea, la „strigatul” poporului. Mesajul este explicit de esenta fascista, fiind de o gravitate exceptionala.

7) *„Dupa ce PSD a imbrobodit lumea in campania electorala cu un program numai lapte si miere, a declansat asaltul asupra justitiei. A inceput cu OUG 13, pe care am oprit-o impreuna cu sute de mii de romani care au protestat in strada. Asaltul a continuat in Parlament, cu modificarea legilor justitiei de catre actuala majoritate.”* (Mesaj din 2 mai 2018). 1) Presedintele neaga in mod direct votul popular de la alegerile parlamentare din 2016, contestand, in esenta, „votul liber” al cetatenilor, care, de fapt, afirma Presedintele, ca au votat gresit, s-au lasat mintiti, „imbroboditi”, prostiti, ca, de fapt, n-ar fi trebuit sa voteze PSD: se induce faptul ca numai electoratul care l-a votat pe Presedinte este electoratul responsabil, care foloseste votul in sensul cel bun. Mesajul este incompatibil cu functia de Presedinte al Romaniei, care, potrivit Constitutiei, reprezinta statul roman in mod nepartizan; 2) OUG 13 a fost declarata constitutionala de Curtea Constitutionala, toate sesizarile impotriva acesteia fiind respinse; 3) Presedintele recunoste explicit ca „a oprin OUG 13 impreuna cu sute de mii de romani”, recunoscand ca, prin participarea sa la proteste, prin presiune, amenintare si santaj la adresa Guvernului, „a impiedicat exercitarea puterii de stat” de catre Guvern, in exercitiul prerogativei constitutionale a acestuia, situatie care este incriminata expres de art. 397 alin. 2 din Codul penal; 4) Presedintele ataca Parlamentul, transmitand in mod explicit ca acesta se pozitioneaza impotriva sa si a strazii, adica impotriva poporului, si trebuie oprit sa-si exercite prerogativa constitutionala de legiferare. 5) Presedintele se pozitioneaza, din nou, in rolul liderului salvator, care are „o misiune”, conferita direct de popor, impotriva Parlamentului, cu toate ca, potrivit Constitutiei, Presedintele nu are initiativa legislativa, iar unica autoritate legiuitoare a tarii este Parlamentul (art. 61). Mesajul este explicit anti-constitutional, de esenta fascista, Presedintele negand atat alegerile libere, cat si rolul Parlamentului, evocand puterea si dreptul sau ca, invocand poporul, sa blocheze activitatea Parlamentului.

8) „Eu cred ca una dintre marile probleme din Constitutia noastra este reprezentata tocumi de posibilitatea absolut necontrolata de a da ordonante de urgenta pe timpul vacanțelor parlamentare. (...) Personal, cred ca odata si odata trebuie sa tragem linie sa terminam cu acest sistem de ordonante de urgenta (...). Deci, trebuie mare grija. Societatea civila trebuie sa fie in alerta si in momentul in care apar astfel de ordonante de urgenta care nu ar trebui sa existe, cum a fost, de exemplu, Ordonanta 13, acea nefericita Ordonanta 13, sa protestam cu toate fermitatea impotriva acestei chestiuni.” (Interviu, 23 iunie 2018). 1) Presedintele contesta in mod direct Constitutia, care acorda prerogativa ordonantelor de urgenta Guvernului; 2) Presedintele afirma explicit ca aplicarea Constitutiei cu privire la ordonantele de urgenta trebuie impiedicata prin forta strazii, dand exemplul OUG 13 cand Presedintele si strada au paralizat emiterea unei respectivei ordonante, prin presiune si santaj cu violentele la adresa Guvernului; 3) Presedintele a recunoscut explicit ca a savarsit infractiunea prevazuta de art. 397 alin. 2 Cod penal si art. 398 din Codul penal, inalta tradare, prin impiedicarea exercitarii puterii de stat prin actiuni violente. Mesajul Presedintelui, de a se impiedica si pe mai departe exercitiul puterii de stat, reprezinta savarsirea infractiunii sub forma actelor pregatitoare.

9) Mesajul in fata Parlamentului Romaniei din 7 februarie 2017: mesajul oficial al Presedintelui, de abolire a Democratiei Reprezentative prin negarea autoritatii si rolului Parlamentului, exprimat chiar in fata Parlamentului, acesta fiind somat sa se supuna presiunilor strazii si sa-si abandoneze functia constitutionala. Mesaj defineste nu numai Functia de propaganda autoritara (fascista), dar si actiunea efectiva de tip autoritar, sprijinita pe forta grupurilor nereprezentative care au actionat si au potentialul sa actioneze violent impotriva ordinii constitutionale:

„Dupa aceea (alegerile din 2016 la care PSD a repurtat o mare victorie n.n.), cu o ciudata strategie de tip kamikaze a intrat in coliziune frontala cu o mare parte a societatii romanesti. A promis in campanie ceva si in primele zile s-a apucat de altceva. Pohta ce ati pohtit, grija ce ati avut-o se vede ca nu a fost cea declarata in campanie, nu prosperitatea poporului roman a fost prioritate, grija prima fost sa va ocupati de dosarele penalilor si romanii sunt indignati si revoltati. (Mai jos, Presedintele recunoaste, insa, ca „suntem intr-o situatie macroeconomica foarte buna”, contrazicandu-se fata de afirmatia ca PSD nu a avut grija de „prosperitatea romanilor” n.n.). (...) Acea imagine splendida din Piata Victoriei, cu telefoanele luminate, cred ca o stiti. Romanii au iesit in strada si au readus lumina in procesul democratic. Democratia trebuie tinuta vie, democratia trebuie aparata zi de zi, revigorata. Democratia nu este niciodata de la sine inteleasa. Si pentu multa democratie este nevoie de multa educatie, si ii pastrez pe parintii care si-au dus copiii in strada pentru o lectie autentica de democratie. Sa pastram democratia vie si strada curata si la propriu si la figurat, pentru generatiile care vin dupa noi, pentru viitorul Romaniei.” 1) Discursul Presedintelui reprezinta o apologie a grupurilor nereprezentative si aflate in afara legii, care au organizat o actiune ampla impotriva Parlamentului, contestand votul popular, situatie incompatibila cu functia de Presedinte; 2) Presedintele santajeaza in mod explicit Parlamentul cu miscarile ilegale de strada, in conditiile in care Parlamentul si Guvernul, prin demersurile legislative, aveau obligatia de a aduce in ordinea constitutionala sute de articole declarate de CCR

neconstitutionale si, totodata, de a aduce legislatia penala – adoptata fara nicio dezbatere publica, prin asumarea raspunderii Guvernului sau prin Ordonanta de Urgenta de Guvernul sustinut de Iohannis in 2016 – intr-o forma care sa nu mai permita abuzurile impotriva cetatenilor; 3) Totodata, Parlamentul, dezvaluind Protocoalele secrete, prin noua legislatie, avea datoria de a elimina respectivele Protocoale si intreaga structura oculta de politie politica aflata in subordinea Presedintelui Romaniei, Presedintele CSAT, Presedintele folosind aceasta structura ilegala impotriva adversarilor politici. 4) Mesajul Presedintelui este unul de santaj la adresa Parlamentului de a nu se atinge de structura de politie politica pe care a coordonat-o si care i-a permis sa controleze Guvernul prin santaj si chiar sa demita Guvernul, dupa ce Primul-ministru Victor Ponta a fost pus sub acuzare nevinovat si a fost obligat sa demisioneze.

2.2. Concluzii privind transformarea Functiei de Mediere in Functie de Propaganda totalitara (fascista), ca acte pregatitoare pentru savarsirea infractiunii de inalta tradare

- Presedintele a transformat Functia Prezidentiala si aparatul Administratiei Prezidentiale intr-un organism anti-constitutional de atacare, defaimare, compromitere, decredibilizare, presiune si santaj – prin amenintarea cu forta nereprezentativa a strazii – a institutiilor democratice pe care le-a fixat drept tinta personala: Parlamentul, Guvernul, Curtea Constitutionala, Ministerele, Partidele din majoritatea parlamentara. Presedintele a organizat o actiune politico-institutionala ampla, sistematica, de o virulenta exceptionala, prin folosirea de informatii false si mesaje mincinoase in scopul manipularii opiniei publice prin diseminarea neincrederei, urii, intolerantei si incurajarea explicita a actiunilor de strada ilegale masive, cu potential major de violenta, avand ca finalitate influentarea, ingreunarea si impiedicarea exercitarii puterii de stat de catre institutiile constitutionale mentionate mai sus. Aceste elemente definesc Functia Prezidentiala instituita de Presedinte ca Functie de Propaganda de tip totalitar (fascist).

- Mesajele transmise sistematic de Presedinte, cu formulari de o agresivitate de tip totalitar (fascist), standardizate si generalizatoare, cu potential de manipulare si instigare la nivelul intregii societati, isi au originea in miscarile totalitare europene ale anilor 20 si 30 ale secolului trecut, in mod explicit. Mai intai, aceste mesaje au diseminat ideea de pericol al actului de guvernare, Romania fiind condusa spre o criza economica si sociala apocaliptica, de natura sa compromita existenta generatiilor urmatoare. In acest scop, Presedintele a atacat brutal, fara argumente si neavand la indemana un aparat specializat pentru astfel de acuze, toate masurile economice si sociale ale Parlamentului si Guvernului, impotriva tuturor evidentelor statistice, realizate de institutiile nationale si institutiile internationale, care au constatat o crestere economica si a standardului de viata printre cele mai mari din Europa;

- Mesajele de negare irationala a actelor Parlamentului si Guvernului, de natura economica si sociala, au creat platforma politica mincinoasa, pretextul, ca Presedintele sa lanseze acuzațiile generice la adresa Parlamentului, Guvernului, Ministerelor, partidelor din arcul guvernamental de: clasa politica de „corupti”, „penali”, „inculpati”, „comunisti”, „gasca de oameni politici cu probleme penale”, „politicieni care dau lovitura de gratie statului de drept”, „PSD-ALDE au bagat tara in criza pentru ca nu au stiut sa guverneze”, Parlamentul si

Guvernul au dat „asalt” împotriva justiției, „PSD amănțează viitorul acestei țări” etc.; în același timp, fără a avea atribuții constituționale, Președintele a dublat mesajele defaimatoare, incompatibile cu Funcția de Mediere constituțională, cu solicitări de demisii, în mod repetat, sistematic, cu o agresivitate excepțională, a Primilor-miniștri în funcție, pentru a delegitima Guvernele susținute de majoritatea parlamentară, refuzând în mod deschis orice colaborarea loială cu acestea, în spiritul și litera Constituției, blocând în fapt buna funcționare a statului.

- Mesajele și acțiunile de mai sus, de un impact covârșitor asupra opiniei publice, au fost transferate către grupurile insurecționale care, la chemarea Președintelui, au trecut la amenințări generalizate împotriva Parlamentului, Guvernului, Curții Constituționale, partidelor din arcul guvernamental și liderilor acestora, au blocat pentru perioade mari de timp cai de transport, au atacat forțele de ordine și instituțiile statului. Mesajele mincinoase și incitatoare ale Președintelui au fost multiplicat exponențial în spațiul media și cel virtual, susținute de un aparat de propagandă puternic, mulți dintre jurnaliștii, dar și unele trusturi media existând suspiciunea că sunt controlate de Serviciul Român de Informații, care a recunoscut oficial existența lucrătorilor acoperiți în presă.

- Președintele a legitimat acțiunile de stradă ilegale prin întâlnirea stabilită cu așa-zisii reprezentanți ai societății civile care reprezintă strada, consfințindu-i pe aceștia în mod oficial ca parteneri instituționali. Actul este de o gravitate excepțională, Președintele excluzând de la dialog și mediere acea parte a societății civile, majoritară, care s-a opus acțiunilor de stradă, inclusiv partidele politice, printr-un act flagrant de discriminare.

- Președintele a acceptat mesajele grupurilor insurecționale pe care le-a constituit și condus, de esență fascistă explicită, asumându-și consecințele sociale și politice implicite. Spre exemplu, unul dintre mesajele diseminate sistematic, la nivelul întregii societăți, incitatoare la violență extremă, este sloganul „Ciuma Rosie”, cu care au fost identificate partidele din arcul guvernamental, Parlamentul, Guvernul, dar și Curtea Constituțională. Acest mesaj a fost asumat de Președinte în mod explicit (Mesajul din 21 decembrie 2017), fiind preluat direct din arsenalul propagandistic al Partidului Național Socialist al lui Hitler din anii 30 ai secolului trecut – „Der Rote Fest”. Mesajul nazist la adresa Parlamentului, Guvernului și partidelor din arcul de guvernare este unul dintre sloganurile care au fost prezentate în format de afișe standardizate și a fost multiplicat în zeci de milioane de forme în întregul spațiu media, spațiu virtual și la acțiunile de stradă ale Propagandei Președintelui Klaus Werner Iohannis. Acest mesaj nazist a fost însoțit permanent de imagini și sloganuri care au îndemnat și îndeamnă la asasinat politic: lideri politici spanzurați etc. Asocierea Președintelui, susținerea și oferirea unei platforme politico-instituționale acestei mișcări este de o gravitate excepțională, Președintele acceptând că este conducătorul acestei mișcări totalitare, de esență fascistă.

- Cele de mai sus sunt acte pregătitoare privind infracțiunea de înaltă trădare prin acțiuni împotriva ordinii constituționale.

3. Aderarea la acțiunile infracționale de înaltă trădare prin acțiuni împotriva ordinii constituționale ale Președintelui României a instituțiilor de represiune, semnate ale

Protocoalelor secrete ilegale – Ministerul Public, DNA, CSM, Inalta Curte de Casatie si Justitie, subordonate controlului SRI

- In mod explicit si sistematic, institutiile de represiune statala legate prin Protocoalele secrete ilegale, care au instituit politia politica la nivel de stat - s-au pozitionat de partea actiunilor neconstitutionale ale Presedintelui, realizate prin incalcarea art. 80, precum si art. 1, art. 2, art. 4, art. 8, art. 61 si art. 82 din Constitutie, prin vocea sefilor acestor institutii: Augustin Lazar – Procurorul General al Romaniei, Laura Codruta Kovesi – Procurorul Sef DNA, membri ai CSM – in special membri Sectiei pentru procurori -, fostul Presedinte al Inaltei Curti de Casatie si Justitie Livia Stanciu (care a recunoscut public „parteneriatul” Inaltei Curti cu DNA in actul de infaptuire a justitie). Aceste institutii, prin vocea autorizata a sefilor lor, au atacat frecvent Parlamentul si Guvernul, contestand prerogativa constitutionala a acestora de a exercita puterea de stat in actiunea de legiferare: niciuna dintre aceste institutii nu au dreptul la initiativa legislativa potrivit Constitutiei, ca si Presedintele Romaniei.

- Faptul ca institutiile de forta si represiune statala – SRI, Ministerul Public, DNA, Inalta Curte de Casatie si Justitie - si-au asumat semnarea si punerea in aplicare a Protocoalelor secrete care au inlaturat de la aplicare Codul penal si Codul de procedura penala – cu principiile si garantiile procesuale reglementate acolo, unele de rang constitutional -, sub autoritatea Presedintelui Romaniei Klaus Werner Iohannis, intr-un regim de conspirativitate, dovedeste ca aceste institutii au fost parteneri permanenti ai Presedintelui in actiunea anti-constitutionala si anti-democratica.

- Aceste institutii au refuzat denuntarea Protocoalelor, existenta acestora fiind descoperita de Parlament, au refuzat sa-si asume responsabilitatea si sa-i traga la raspundere pe cei vinovati, s-au constituit intr-o adevarata retea conspirativa impotriva Parlamentului si Guvernului: insasi semnarea Protocoalelor secrete, care au adaugat la lege, a reprezentat o negare si o substituie a Parlamentului si Guvernului, singurele institutii cu prerogative de legiferare. Protocoalele secrete reprezinta un mod de legiferare ocult, prin care aceste institutii au impiedicat exercitarea puterii de stat in mod constitutional si legal, fiind incalcate flagrant drepturile si libertatile cetatenilor garantate de Constitutie si fiind instaurata politia politica.

- Protocoalele secrete care au dispus norme de instructie penala in afara cadrului legal au incalcat in mod flagrant art. 124 si art. 126 alin. 5) din Constitutie, fiind constituite in mod ocult instante extraordinare, interzise de Constitutie. Prin aceste Protocoale a fost compromis intregul act de justitie din Romania.

- Institutiile din sfera Autoritatii Judecatoresti reglementata de Capitolul VI din Constitutie, sub influenta SRI, au aderat si au fost folosite de Presedintele Romaniei in scopul eliminarii adversarilor politici, in scopul inlaturarii unor Guverne legitim constituite – prin punerea sub acuzatii mincinoase a unor Ministri sau Premieri ai Romaniei, care, dupa ce au fost fortati sa demisioneze au fost declarati nevinovati. De asemenea, respectivele institutii, subordonate Protocoalelor secrete, au pus sub acuzatii mincinoase deputati si senatori ai Romaniei, in scopul crearii de presiuni, intimidarii si controlului Parlamentului Romaniei, pentru a bloca exercitiul legitim al puterii de stat al forului suprem al democratiei. Aceleasi institutii de forta

au desfasurat actiuni de intimidare la adresa Curtii Constitutionale, unul dintre judecatorii incomozi fiind arestat preventiv chiar din calitatea de judecator – persoana care a fost, ulterior, declarata nevinovata de catre ICCJ, dosarul fiind instrumentat fara probe; alt judecator al Curtii Constitutionale a fost supus presiunilor direct de catre Presedinte, situatie de notorietate publica;

- Avand in vedere calitatea de semnatar al Protocoalelor secrete neconstitutionale si rolului de coordonator al activitatilor reglementate de respectivele Protocoale, Serviciul Roman de Informatii apare ca un actor principal al actiunilor ilegale si neconstitutionale, calificate ca politie politica.

- Avand in vedere amploarea si agresivitatea actiunilor de strada ilegale, la nivelul intregii tari, pentru o perioada foarte mare de timp, actiuni de comanda unica, organizate, finantate si inzestrate logistic cu o capacitate care a exedat fortei publice guvernamentale; - Avand in vedere, de asemenea, dezvaluirile din spatiul public al asocierii sefilor SRI cu activitatile Presedintelui Romaniei; - Avand in vedere ca SRI si-a asumat semnarea Protocoalelor secrete substituind Parlamentul si Guvernul in actul exclusiv de legiferare potrivit Constitutiei; - Avand in vedere ca fara un sprijin direct sau indirect, prin actiuni sau inactiuni, ale SRI, platforma politico-institutionala a Presedintelui si miscarile de strada ilegale la acest nivel de organizare – in pragul de a deveni de neinlaturat – nu ar fi fost posibile; - Suspiciunea ca SRI a fost parte la initierea, organizarea si desfasurarea acestei vaste actiuni infractionale este intemeiata.

- Actiunile, inactiunile si intregul complex de activitati de tip organizatoric, comanda, influenta, control mentionate mai sus, cu potential iminent de a se manifesta public prin actiuni violente generalizate, de amploarea celor care pot distruge din temelii democratia si statul de drept, au pus in pericol in cel mai inalt grad securitatea nationala. Nivelul de conspirare, actele neconstitutionale asumate, scopul direct de a controla integral sistemul institutiilor democratice care au ca izvor alegerile libere si exercitarea suveranitatii nationale sunt atat de grave incat Parlamentul, prin Punerea sub acuzare a Presedintelui pentru inalta tradare apare ca ultimul bastion de aparare a democratiei, pana la momentul in care acest plan poate deveni de neinlaturat.

- Cele mentionate mai sus se definesc ca acte pregatitoare – unele fiind urmate de actiuni indeplinite – ale infractiunii de inalta tradare prin actiuni impotriva ordinii constitutionale de catre Presedintele Romaniei.

4. Capacitatea de actiune (lupta) a structurii organizate de Presedinte impotriva ordinii constitutionale; Vulnerabilizarea Parlamentului si Guvernului – care au ca izvor alegerile libere -, a autoritatii Curtii Constitutionale de catre aceasta structura a diminuat forta de reactie democratica a acestora; Pericolul major la adresa securitatii nationale;

4.1. Capacitatea de actiune (lupta) impotriva ordinii constitutionale a structurii initiate, organizate si conduse de Presedinte ca politica de stat, apare ca fiind plenara. Aceasta capacitate, care si-a dovedit deja eficienta prin paralizarea Parlamentului si Guvernului de la

exercitarea functiilor constitutionale in mod punctual, excede ca potential forta publica reglementata si se poate manifesta in mod iminent ca de neinlaturat. Capacitatea de lupta a respectivei structuri, neconstitutionale, nu poate fi inlaturata decat prin Punerea sub acuzarea Presedintelui pentru inalta tradare de catre Parlament.

4.2. Capacitatea de lupta a structurii organizate de Presedinte rezida existenta a celor doua niveluri de concepie si comanda, necesare pentru indeplinirea obiectivului de inlaturare a ordinii constitutionale: nivelul strategic si nivelul tactic.

4.2.1. Nivelul strategic este reprezentat prin:

- 1) Suprimarea Functiei de Mediere a Presedintelui si paralizarea oricarei actiuni politico-institutionale de colaborare intre institutiile democratice, precum si intre stat si societate. Prin aceasta suprimare, cu incalcarea flagranta a rolului constitutional, Presedintele, singurul actor care poate realiza Functia de Mediere, s-a instituit intr-o pozitie de forta, arbitrara, in fata celorlalte autoritati publice, dar si in fata societatii, eliminand din jocul democratic Parlamentul, Guvernul, celelalte autoritati publice, partidele politice, societate civila in ansamblul sau, Autoritatea Judecatoreasca;

- 2) Substituirea Functiei de Mediere cu Functia de Autoritate a facut posibil ca Presedintele sa preia comanda imagologica a tuturor celorlalte institutii si puteri ale statului, dar sa se instituie, pretinda, liderul providential care vorbeste si actioneaza in numele poporului. Prin aceasta substituire – fiind eliminat Parlamentul din functia sa de reprezentant al poporului -, Presedintele a realizat acte sistematice impotriva Parlamentului precum si a Guvernului, stirbindu-le autoritatea constitutionala si supunandu-le „revoltei, indignarii” grupurilor nereprezentative pe care Presedintele le-a consfintit drept popor (incalcarea art. 2 din Constitutie); Scopul actiunii este de instituire a regimului de mana forte, la presiunea strazii, gata de actiune, impotriva Parlamentului si Guvernului, care au ca izvor alegerile libere.

- 3) Fortarea institutiilor de represiune, prin sefii loiali ai acestora si reguli oculte de actiune, la comanda Presedintelui, de a adera si a actiona in cadrul acestei structuri sub forma politiei politice. Aceste institutii au fost indreptate, de asemenea, impotriva Parlamentului si Guvernului, care au ca izvor alegerile libere.

- 4) Organizarea si coordonarea grupurilor de presiune stradala, aflate in afara legii, ca suport de tip insurectional, prin identificarea acestora ca fiind poporul, vointa poporului – fiind negate alegerile libere si votul popular. In contextul punctelor 1), 2) si 3) forta de actiune a acestor grupuri a fost de la bun inceput excesiva si devine covarsitoare.

- 5) Nivelul strategic al actiunii impotriva ordinii constitutionale a fost instituit de Presedinte, in calitatea sa de reprezentant al statului, ca Politica de Stat, fiind pusa in pericol in mod grav securitatea nationala.

4.2.2. Nivelul tactic este reprezentat prin:

- 1) Corelarea actiunilor politice ale Presedintelui cu grupurile nereprezentative, aflate in afara legii, partenerii declarati ai acestuia, si asigurarea suportului politic al actiunilor de strada si in

intregul spatiu public, inclusiv cel virtual. Aceasta corelare este, deopotriva, publica si conspirata.

- 2) Inactiunile Presedintelui si ale structurilor din sfera protectiei securitatii nationale, care au incurajat grupurile nereprezentative sa se dezvolte, inclusiv sa fie finantate si sa-si procure mijloace logistice, fiind inzestrate cu o capacitate de actiune si lupta plenara, pentru perioade de timp nelimitate. Capacitatea acestor grupuri de a domina, pana la confiscare, spatiul virtual, de a reactiona prin proteste asa-zis spontane, in fapt, deplin organizate in timp real la nivel national, capacitatea de a crea presiuni, intimidari asupra unor institutii puternice, precum Guvernul si Parlamentul, infruntand fortele de ordine sunt subsumate unei complicitati conspirate cu institutiile de forta ale statului, care, in mod deschis s-au alaturat Presedintelui in actiunile sale neconstitutionale si sunt semnatarele Protocoalelor secrete.

- 3) Sprijinul neconditionat dat acestor grupuri, in actiunile lor nelegale, de catre sponsori cunoscuti, precum si institutii media care sunt afiliate politicii Presedintelui impotriva Parlamentului si care, prin situatiile economice precare, interesele de alta natura, sunt determinate sa propage, sa incurajeze si sa sustina actiunile impotriva ordinii constitutionale, prin diseminarea mesajului urii si al intolerantei. Acest sprijin, cuantificat financiar se ridica la sume exorbitante.

- 4) Suspiciunea ca aceste grupuri sunt finantate chiar prin intermediul unor institutii de forta sau afiliate Presedintelui, interesate de o astfel de politica, de slabire a fortei Parlamentului si Guvernului de a-si indeplini prerogativele constitutionale si obiectivele politice la care s-au obligat in campania electorala.

5. Concluzii privind savarsirea infractiunii de inalta tradare de catre Presedinte, in forma actelor pregatitoare

Elementele enumerate si descrise la Titlul III reprezinta savarsirea infractiunii de inalta tradare prin actiuni impotriva ordinii constitutionale de catre Presedinte, incriminata de art. 398 cu trimitere la art. 397 alin. 2 din Codul penal.

Aceste elemente au creat conditiile concrete de schimbare a ordinii constitutionale prin actiuni violente, realizate de grupuri de persoane, precum si de ingreunare si impiedicare a exercitarii puterii de stat, fiind pusa in pericol securitatea nationala a Romaniei.

TITLUL IV.

AUTORATUL, INSTIGAREA SI COMPLICITATE – FORME DE SAVARSIRE A INFRACTIUNII DE INALTA TRADARE DE CATRE PRESEDINTE (ART. 46 – 47 C. PROC. PEN.)

IV.1. AUTORATUL

1.1. Participarea directa a Presedintelui la actiunea ilegala de strada din 22 ianuarie 2017, asociata actiunilor violente (in sensul legii penale) din perioada premergatoare si perioada care a urmat, care au pus Guvernul in imposibilitatea de a exercita puterea de stat prin adoptarea unei ordonante de urgenta, in contextul si celelalte actiuni ale Presedintelui mentionate la TITLUL III, reprezinta savarsirea infractiunii de inalta tradare prin actiuni impotriva ordinii constitutionale, prevazuta la art. 398 cu trimitere la art. 397 alin. 2 din Codul penal, sub forma autoratului.

- Prin declaratiile publice ulterioare, unele fiind mentionate la TITLUL III, Presedintele a recunoscut chiar el, explicit, ca, prin participarea sa directa la actiunile de strada ilegale si violente (au fost realizate acte de amenintare si intimidare la adresa persoanelor cu atributii in exercitarea puterii de stat, au fost blocate cai de transport, s-a creat starea de pericol privind securitatea nationala).

1.2. Savarsirea infractiunii de inalta tradare, prin participarea directa la actiuni violente, in sensul legii penale, sub forma autoratului, a avut loc si prin participarea Presedintelui la protestul din 8 noiembrie 2015 in Piata Universitatii. Presedintele s-a folosit de tragedia de la Colectiv pentru a-si atinge scopul politic de a demite Guvernul Victor Ponta – cu sustinere parlamentara.

- Astfel, dupa punerea sub acuzatie a Premierului, fara probe, de catre DNA, ulterior Victor Ponta fiind achitat de instanta, ceea ce creeaza puternica suspiciune ca punerea sub acuzatie a fost comandata politic de catre Presedinte, Presedintele i-a solicitat acestuia demisia; Victor Ponta a refuzat. Intamplandu-se tragedia, la 31 octombrie 2015, Klaus Werner Iohannis, prin mesajele incitatoare din 1 si 3 noiembrie, a instigat la iesirea populatiei in strada (cu aceasta ocazie a fost vorba despre o manifestatie emotionala puternica, iar nu de grupurile organizate care au realizat actiunile din perioada 2017 – 2018) si a indreptat emotia si tulburarea populatiei impotriva Guvernului Ponta, fortandu-l la demisie. Tehnica de folosire a strazii a fost aceeasi precum cea descrisa la TITLUL III.

- Mesajele Presedintelui din 1 si 3 noiembrie 2015, care au premers demisiei Guvernului din 4 noiembrie, au acelasi continut cu mesajele enumerate la TITLUL III: *„Sunt momente cand o natiune isi da masura coeziunii, a solidaritatii si, pana la urma, a tariei sale. Astazi putem sa aratam cu totii ca ne pasa si ca suntem uniti.”* si *„Sunt impresionat de manifestarile din aceasta seara. Este o miscare de strada, care vine din dorinta oamenilor de a le fi respectate conditia si demnitatea. Am inteles ca se cere si se asteapta, pe buna dreptate, ca cineva sa-si asume raspunderea politica. Urmatorul pas trebuie sa fie al politicianilor, care nu pot ignora acest sentiment de revolta.”* Guvernul Ponta a demisionat a doua zi, atat fostul premier, cat si alti apropiati lui invocand faptul ca, daca n-ar fi demisionat, ar fi fost pregatita o actiune violenta, din partea unor structuri oculte, cu implicarea Presedintelui. Mesajele mentionate mai sus au, in mod evident, intentia de a asmuti populatia impotriva Guvernului, Presedintele folosind aceeasi tehnica, de a se prezenta ca reprezentant al poporului, liderul salvator, vorbind in numele populatiei tulburate si confiscand politic tragicul eveniment.

- Mesajul din 4 noiembrie al Presedintelui, in ziua demisiei Guvernului Ponta – Guvern care nu a avut nicio responsabilitate reala in tragedia de la Colectiv – va ramane in istorie ca unul dintre cele mai cinice mesaje ale unui Presedinte, dispus sa manipuleze mase de oameni tulburati de un eveniment tragic: *„A fost nevoie sa moara oameni pentru ca Guvernul sa demisioneze. Romanii initial au rabdat, apoi s-au indignat, iar in final s-au revoltat. Tragedia de la Colectiv au atins cel mai sensibil nerv al natiunii. Zeci de mii de romani au protestat in Bucuresti si in alte orase din tara pentru a cere lucruri de bun-simt: demisiile celor vinovati, raspunsuri si clarificari. Eu sunt dispus sa imi asum demersurile care, in final, vor duce la o altfel de politica in Romania, o politica pentru cetateni, previzibila si transparenta. Urmatorul guvern trebuie sa vina urgent cu solutii la problemele care i-au scos pe oameni in strada si sa nu repete greselile de pana acum.”* Adevarul este ca insusi Presedintele ceruse, cu multa vreme inainte demisia lui Victor Ponta, inducand populatiei vinovatia lui – vinovatie care nu a fost dovedita nici in cazul dosarului penal deschis de DNA avand calitatea de Premier si nici in cazul Colectiv. Tot Presedintele, intr-un mod incompatibil cu functia sa, a dat evenimentului tragic sensul unui act insurectional de natura politica in mod manipulator, profitand cinic de moartea unor cetateni.

- Cazul Colectiv a fost prima actiune impotriva ordinii constitutionale gandita si pusa in opera de Presedinte, prin folosirea unei ocazii de tulburare a cetatenilor in mod las si nedemn pentru un Presedinte, reprezentant al statului roman. Ulterior, din ianuarie 2017, Presedintele si-a organizat propria sa structura anti-constitutionala, pregatita sa organizeze de sine statator actiunile insurectionale si anti-constitutionale, astfel cum au fost prezentate la TITLUL III.

IV. 2. INSTIGAREA

Infraactiunea de inalta tradare potrivit art. 398 cu trimitere la art. 397 alin. 2 din Codul penal in forma instigarii a fost savarsita de Presedinte prin permanentele chemari la revolta a cetatenilor impotriva Parlamentului si Guvernului, a altor autoritati publice, prin manipularile ca Romania se afla in criza economica si sociala, creand puternice tulburari sociale si subminand autoritatea statului. Aceste instigari au fost folosite de grupurile nereprezentative, aflate in afara legii, ca pretexte pentru a actiona impotriva ordinii constitutionale.

Mare majoritate a mesajelor Presedintelui sunt acte de instigare, in sensul legii penale, mesaje care sunt incompatibile cu Functia Prezidentiala si rolul de mediator reglementat de art. 80 alin. 2 din Constitutie.

IV. 3. COMPLICITATEA

Complicitatea, ca forma de savarsirea a infraactiunii de catre Presedinte, consta in ajutorul dat grupurilor nereprezentative, aflate in afara ordinii de drept, pentru desfasurarea actiunilor lor. Refuzul indeplinirii Functiei de Mediere – obligatie constitutionala –, sprijinul oferit prin platforma politico-institutionala descrisa mai sus, acceptarea si legitimarea actiunilor nelegale

indreptate impotriva ordinii constitutionale si puterii de stat de catre Presedinte, reprezinta complicitate.

TITLUL V.

PREZENTA PROPUNERE DE PUNERE SUB ACUZARE ARE SEMNIFICATIE ISTORICA. PERICOLUL TREBUIE INLATURAT ACUM, PANA NU ESTE PEA TARZIU.

Actiunile si inactiunile Persedintelui, in raport cu textul infractiunii de inalta tradare raportate la cele cuprinse in Formularea Acuzatiei, sunt dovedite.

Aceste fapte, care au fost savarsite intr-o lunga perioada de timp, cu sprijinul unor forte bine organizate si contributia unor persoane din interiorul institutiilor de forta ale statului la nivelul cel mai inalt, prin tehnicile de manipulare psihologica a maselor, prin amploarea uriasa a impactului care a ajuns la nivel de mental colectiv, prin forta de neoprit a sentimentului urii care a pus stapanire pe mari grupuri sociale, a intolerantei si, in acelasi timp prin raspandirea sentimentelor fricii si violentei la nivel de mase, in buna masura si-au atins scopul. Gasim acest scop in multe dintre mesajele Presedintelui indreptate impotriva Parlamentului Romaniei si a valorilor democratice castigate cu greu, dupa 30 de ani de la Revolutia Romana, de cand multe drepturi si libertati au fost deplin castigate pentru poporul roman. Desigur, mai e drum de facut pana a ajunge din urma democratiile consolidate europene. Klaus Werner Iohannis nu gandeste, inasa, asa. Mesajul lui din 21 Decembrie 2017 este o sinteza a intentiilor sale reale: „In 1989, romanii au cerut in strada „Jos comunismul!”. Astazi se aude din nou acest strigat. Este semnalul hotarat dat acelor politicieni care dovedesc in aceste zile ca nu vor sa se desprinda de metehnele trecutului.” Aceasta este Romania pe care a pregatit-o si o pregateste Presedintele Klaus Werner Iohannis pentru viitorul foarte apropiat: o Romania insangerata!

De aceea, noi, deputatii si senatorii Romaniei, care am initiat procedura reglementata de art. 96 din Constitutie, declaram solemn ca starea de pericol creata de Klaus Werner Iohannis este pe punctul de a deveni covarsitoare si cu neputinta de inlaturat. Daca nu cumva este prea tarziu.

Istoria a dovedit ca Parlametele au fost reduse la tacere si inlaturate din ordinea constitutionala prin actiuni fondate pe ura, intoleranta, manipularea instinctelor violente ale maselor invrajbite, instigate de forte bine organizate. Astazi intalnim in spatiul public din Romania, cu mijloacele erei digitalizate si spatiului virtual, aceleasi tipuri de grupari fanatizate, care disemineaza ura si violenta la scara nationala, semanand frica si supunere; acelasi comportament, motivatie, sloganuri, manifestate inasa cu mijloacele la indemana atunci, cand au aparut in istorie „Camasile Negre” si „Batalioanele de Asalt” ale lui Mussolini si Hitler. Un Mars asupra Romei se pregateste in ascuns si la Bucuresti, de Klaus Werner Iohannis. Atunci fortele democratice au sperat ca pot negocia, ca lucrurile nu sunt atat de grave, ca institutiile democratice nu vor fi afectate si viata normala va merge inainte. S-au

inselat. Iar, mai tarziu, a fost prea tarziu: semintele urii au incoltit si au dat roadele stiute in istorie.

Noi, deputatii si senatorii Romaniei, avertizand prin prezenta Propunere de punere sub acuzare pentru inalta tradare a Presedintelui Romaniei intreaga societate romaneasca cu privire la pericolul prezent deja, iminent, care poate degenera la orice santeie intr-o actiune violenta si armata in strada, fara putinta controlat de autoritatile publice, nu putem astepta imposibili ca ura si raul sa triumfe, iar Romania sa fie aruncata in 1989 de forte care, ca si atunci, vor profita.

In cazul in care Parlamentul nu reactioneaza acum, nu va mai putea sa o faca niciodata. Declansarea Punerii sub acuzare a Presedintelui Romaniei este obligatorie, raportata la faptele penale ale acestuia, pentru salvarea democratiei in Romania.

TITLUL VI.

SUNT APLICABILE NORMELE CODULUI DE PROCEDURA PENALA

DISPOZITIILE CODULUI DE PROCEDURA PENALA SUNT OBLIGATORII IN CURSUL CERCETARII PARLAMENTARE. COMISIA DE ANCHETA INDEPLINESTE ATRIBUTIILE ORGANULUI DE ANCHETA PENALA

1. La momentul indeplinirii conditiei prevazute de art. 96 alin. 2 din Constitutie – „Propunerea de punere sub acuzatie poate fi initiata de majoritatea deputatilor si senatorilor si se aduce, neintarziat, la cunostinta Presedintelui Romaniei pentru a putea da explicatii cu privire la faptele ce i se imputa” – Parlamentul este investit ca titular al exercitarii actiunii penale impotriva Presedintelui si devin aplicabile normele din Codul de procedura penala pe parcursul intregii cercetari parlamentare.

2. In raport cu pct. (1) de mai sus, la momentul depunerii Propunerii initiate de majoritatea deputatilor si senatorilor pentru faptele mentionate mai sus, incriminate de art. 398 cu trimitere la art. 397 C. penal, este dispusa inceperea urmaririi penale „in personam” impotriva Presedintelui Romaniei potrivit art. 305 C. proc. pen., iar acesta primeste calitatea de suspect, potrivit art. 77 C. proc. pen., fiindu-i aplicabile toate prevederile care reglementeaza procesul penal in fata cercetarii efectuate de organul de cercetare penala. Aplicabilitatea normei procesual penale este prescrisa de art. 23 (12) din Constitutie: „Nicio pedeapsa nu poate fi stabilita sau aplicata decat in conditiile si in temeiul legii”, precum si art. 1 din Codul de procedura penala: „Normele de procedura penala reglementeaza desfasurarea procesului penal si a altor proceduri judiciare in legatura cu o cauza penala.” (in cazul punerii sub acuzare a Presedintelui instanta de judecata competenta este Inalta Curte de Casatie si Justitie – art. 94 alin. 4 din Constitutie). Sunt aplicabile dispozitiile art. 16 alin. 1 si 2 din Constitutie privind egalitatea in fata legii.

3. La momentul indeplinirii conditiei prevazute de art. 96 alin. 2, prin initierea punerii sub acuzare, imunitatea Presedintelui prevazuta de art. 84 alin. 2 din Constitutie este ridicata de drept, art. 96. alin. 2 fiind norma speciala de derogare: cercetarea Presedintelui pentru infractiunea de inalta tradare in timpul exercitarii mandatului.

4. In cursul cercetarii penale parlamentare sunt aplicabile principiile procesuale penale, precum prezumtia de nevinovatie (art. 4 C. proc. pen.), aflarea adevarului (art. 5), dreptul la aparare (art. 10), precum si celelalte norme procesuale privind administrarea probatiunii.

TITLUL VII.

CADRUL GENERAL DE ACTIVITATE A COMISIEI DE ANCHETA PENALA

Comisia de ancheta, pe toata perioada cercetarii, va asigura exercitarea dreptului la aparare al Presedintelui, potrivit normelor de procedura penala, precum si celelalte proceduri privind administrarea probatiunii, cu respectarea prezumtiei de nevinovatie a Presedintelui.

Comisia de ancheta in cercetarea sa se va raporta la conditiile si cerintele prescrise de norma de incriminare potrivit sesizarii, art. 398 cu trimitere la art. 397 alin. 2 din Codul penal. In situatia in care vor fi descoperite elemente privind savarsirea altor infractiuni continute in cuprinsul art. 398 Cod penal care defineste inalta tradare (art. 394 – art. 396) isi va extinde cercetarile din oficiu.

Comisia de ancheta isi va desfasura cercetarea potrivit unui plan de ancheta stabilit de Comisie, care va include si urmatoarele cerinte ale initiatorului procedurii prevazuta la art. 96 alin. 2, titularul exercitarii actiunii penale:

VII.1. Cu privire la latura obiectiva si subiectiva privind persoana Presedintelui (elementul material, cerinta esentiala, urmasa imediata, legatura de cauzalitate, respectiv intentia directa si indirecta de savarsire a infractiunilor):

-administrarea probelor care constau in declaratii publice realizate de Presedinte in perioada 2014 pana in prezent la posturi de televiziune, interviuri, mesaje in spatiul virtual, ocazii oficiale, cu relevanta in raport de norma de incriminare, in sensul stabilirii situatiei de fapt expusa in Formularea Acuzatiei – Titlul I.

- pozitiile Presedintelui cu ocazia participarii sale la sedintele Guvernului, Parlamentului, Consiliului Superior al Magistraturii, Bilanturile Directiei Nationale Anticoruptie, Bilanturile Ministerului Public, Bilanturile SRI, participarea la actiuni oficiale in plan extern, cu relevanta in raport de norma de incriminare si Formularea Acuzatiei -Titlul I.

- pozitiile Presedintelui cu ocazia intalnirilor cu reprezentanti ai societatii civile. Se vor efectua cercetari cu privire la criteriile care au stat la baza invitatiilor facute de Presedinte la aceste intalniri, daca a pus in aplicare dispozitiile art. 80 alin. 2 din Constitutie, privind calitatea de mediator;

- situatiile in care Presedintele a organizat activitati de mediere, potrivit rolului constitutional, atat intre puterile statului, cat si intre stat si societate in scopul aplanarii conflictelor de strada si propunerea din partea acestuia de solutii concrete;

- situatiile in care Presedintele a organizat orice alte activitati de mediere cu privire la conflictele deschise, atat de natura constitutionala, cat si de natura legala, unele dintre acestea

fiind solutionate de Curtea Constitutionala, intre: Parlament – DNA, Ministerul Public; Guvern – DNA, Ministerul Public; Parlament – CSM; Guvern – CSM; Ministrul Justitiei – DNA, Ministerul Public – CSM;

- situatiile in care Presedintele a dat lamuriri, a solicitat elemente privind conditiile in care au fost semnate Protocoalele secrete intre SRI si institutiile din autoritatea judecatoreasca, temeiul lor legal, consecintele semnarii si aplicarii acestor Protocoale, atat in calitate de Presedinte, cat si in calitate de Presedinte CSAT

- situatiile in care Presedintele a dat mesaje publice si a actionat pretinzand ca vorbeste in numele „romanilor indignati si revoltati”, a calificat politicienii cu termenii de „penali”, „gasca de penali”, „certati cu legea”, persoane care comit „faradelegi”, „asaltul din Parlament” etc., si a chemat la revolte de strada, a dat mesaje de tip insurectional impotriva ordinii constitutionale. Exemple: „Am fost in Piata Universitatii, alaturi de miile de romani, ca sa-mi arat indignarea. O gasca de oameni politici cu probleme penale vrea sa schimbe legislatia din Romania, vrea sa slabeasca statul de drept. Or, asa ceva nu se poate admite! Este inadmisibil sa se schimbe legislatia si zeci, sute de politicieni certati cu legea sa se gaseasca cu dosarele curate si sa continue faradelegile. Romanii, pe buna dreptate, sunt indignati.” (22 ianuarie 2017 – Piata Universitatii);

- situatiile in care Presedintele s-a opus direct, contestand prerogativele constitutionale ale Parlamentului si Guvernului de exercitare a puterii de stat prin adoptarea de acte normative in baza competentele lor constitutionale. Exemple: declaratiile din 18 ianuarie 2017 (in fata Guvernului), 22 ianuarie 2017, 7 februarie 2017 (in fata Parlamentului), 2 mai 2018, 23 iunie 2018 etc. Atacul Presedintelui impotriva Ministerului de Interne, care a pus capat violentelor de strada, Presedintele luand apararea „protestatarilor pasnici”;

- situatia privind participarea Presedintelui la mitingul neautorizat din Piata Universitatii din 22 ianuarie 2017;

- interviul de la Huffington Post din 28.11.2016: „De multe ori, politicienii, consilierii, actorii in spatiul public cred ca alegerile se castiga convingand alegatorii. Practica ne arata ca nu este chiar asa, alegerile se castiga emotinonand alegatorul, se castiga pe baza de emotie si nu pe baza de argument. (...) Si eu personal m-am adresat si politicienilor si Parlamentului sa refaca legatura intre popor si politicieni, daca apare o falie apare un vot de blam la adresa castei politice.” Semnificatia privind latura subiectiva.

- impactul actiunilor si declaratiilor Presedintelui privind opozitia la adoptarea unor acte normative de competenta Parlamentului sau Guvernului fata de reprezentantii alesi sau demnitarii in exercitiul puterii de stat, daca acestea au avut consecinte in sensul ingreunarii sau impiedicarii puterii de stat. Declaratii ale acestora.

VII. 2. Cu privire la desfasurarea actiunilor de strada neautorizate si implicarea persoanelor fizice si juridice (asociatii, partide, alte forme de asociere legala, entitati cu caracter economic) in organizarea acestora. Situatiile mesajelor si actiunilor din spatiul virtual (facebook, youtube).

-stabilirea, prin solicitari facute institutiilor statului – jandarmerie, politie, servicii de informatii cu atributii in domeniul ordinii publice si securitatii nationale – a cronologiei marilor actiuni de strada, neautorizate, la nivelul intregii tari. Locurile in care s-au desfasurat asemenea actiuni, numarul de participanti, daca au existat provocari si incidente, mesajele si obiectivele respectivelor actiuni.

- persoanele fizice si/sau juridice care au conceput mesajele, grafica, sloganurile, care se caracterizeaza prin continut standardizat si au fost difuzate metodic la nivel national, atat prin forma materiala concreta, cat si forma electronica.

- persoanele juridice (tipografii, alte persoane juridice care detin respectiva tehnologie) care au tiparit materialele de propaganda standardizate, afise, bannere, insigne, alte materiale folosite la nivel national, precum si tricouri, jachete, esarfe inscriptionate standard si folosite constant la nivel national. Persoanele care au facut comenzile de productie si care au platit respectivele materiale. Modul de plata: din conturi bancare, cash sau alte modalitati. Sursele de finantare.

- persoanele fizice si/sau juridice care au asigurat logistica pentru respectivele actiuni: dispozitive puternice de amplificare a sunetului, dispozitive de proiectie de mare putere, mijloace auto, eventual mijloace de comunicare specifice organizarii unor actiuni de strada de amploare etc. Persoanele care au asigurat finantarea si forma platii: din conturi bancare sau cash. Sursele de finantare.

- daca au existat si exista consilieri sau persoane specializate in orice mod (tehnici speciale, persoane care practica orice forma de lupta si care ar fi participat in grup si organizat) in organizarea unor actiuni de strada neautorizate care au participat la respectivele actiuni.

- persoanele fizice identificate ca agresive: au lovit jandarmi, politisti aflati in exercitiul atributiilor de serviciu; au lovit dispozitivele acestora si caii folositi pentru pastrarea ordinii publice; au participat la actiuni provocatoare si violente impotriva fortelor de ordine; au atacat sau au amenintat demnitari, reprezentanti alesi in functii publice, au vandalizat sedii de partid sau au aruncat cu sticle incendiare, au lovit persoane cu opinii contrare si pasnice.

- persoanele fizice si/sau juridice care au avut si au o activitate sustinuta, semnificativa – pe o perioada de timp relevanta – in spatiul virtual, care au mobilizat la actiunile neautorizate, au realizat constant actiuni de amenintare – inclusiv de amenintare cu moartea -, hartuire, intimidare, orice forma de presiune, limbaj si imagini obscene sau care contin implicit amenintari cu moartea, de natura sa creeze temere psihica si fizica pentru cei carora le sunt adresate. Existenta si folosirea sistematica a conturilor facebook false, identificarea persoanelor care au folosit aceasta tehnica in mod sistematic si semnificativ, de natura sa influenteze opinia publica si/sau sa creeze presiuni asupra persoanelor si institutiilor. Institutiile statului specializate sunt obligate sa comunice toate aceste date si informatii catre Comisie.

- persoanele fizice si/sau juridice care au finantat actiunile din spatiul virtual si retelele de socializare, echipe care au actionat, modalitati de multiplicare etc.

- persoanele care au avut calitatea de initiatori si coordonatori ai acestor actiuni, daca reprezinta anumite persoane juridice si care sunt acestea;

VII. 3. Cu privire la legatura de cauzalitate intre discursurile, mesajele, chemarile la revolta de strada sau instigarile Presedintelui Romaniei si actiunile de strada neautorizate si actiunile din mediul virtual

-Comisia va analiza actiunile Presedintelui enumerate la pct. III.1. si preluarea acestora ca solicitari ale strazii, continutul mesajelor transmise in cadrul actiunilor de strada neautorizate si spatiul virtual asociat acestor actiuni descrise la pct. III.2. De asemenea, daca exista legatura de cauzalitate care porneste de la mesajele strazii si au fost preluate de Presedinte.

TITLUL VIII.

RAPORTURILE COMISIEI DE ANCHETA CU ALTE INSTITUTII

Prin prezentul act, de Propunere de punere sub acuzarea pentru fapte de inalta tradare a Presedintelui Romaniei, Parlamentul, investit cu exercitarea actiunii penale potrivit art. 96 din Constitutie, in calitate de organ de ancheta penala, va solicita din partea oricarei institutii a statului date si informatii relevante, rapoarte, orice documente considerate relevante in raport de faptele si situatiile descrise in Titlul I. Sunt aplicabile dispozitiile C. proc. pen.

Comisia poate audia in calitate de martori orice persoane fizice sau persoane cu atributii de conducere sau lucreaza in cadrul unor institutii ale statului si pot aduce lamuriri asupra oricaror aspecte solicitate. Sunt aplicabile dispozitiile C. proc. pen.

Pot fi administrate orice alte probe, in conditiile reglementate de C. proc. pen.

In cazul refuzului conformarii, sunt aplicabile dispozitiile C. proc. pen., in temeiul caruia se pot folosi mijloacele procedurale de constrangere legala, in scopul aflarii adevarului.